

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 7. toukokuuta 2024
(OR. en)

9736/24

COHAFA 32
COJUR 49
COHOM 106

YHTEENVETO ASIAN KÄSITTELYSTÄ

Lähtettäjä: Neuvoston pääsihteeristö

Päivämäärä: 7. toukokuuta 2024

Vastaanottaja: Valtuuskunnat

Ed. asiak. nro: 9010/24 + COR 1

Asia: Suojelu humanitaarisessa toiminnassa
– Neuvoston päätelmät (7. toukokuuta 2024)

Valtuuskunnille toimitetaan liitteessä neuvoston 4021. istunnossaan 7. toukokuuta 2024 hyväksymät päätelmät suojelusta humanitaarisessa toiminnassa.

NEUVOSTON PÄÄTELMÄT SUOJELUSTA HUMANITAARISESSA TOIMINNASSA

1. Neuvosto palauttaa mieleen, että humanitaarista apua koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa ilmaistun mukaisesti ”EU:n humanitaarisen avun tavoitteena on toimittaa tarpeisiin perustuvaa hätäapua ihmishenkien pelastamiseksi, inhimillisen kärsimyksen ehkäisemiseksi ja lievittämiseksi sekä ihmisarvon säilyttämiseksi aina kun sitä tarvitaan, jos hallitukset ja paikalliset toimijat ovat joko ylityöllistettyjä, kykenemättömiä tai haluttomia toimimaan”.
2. Neuvosto on edelleen huolissaan apua tarvitsevien ihmisten suojelun puutteesta ja suojelualan toimijoiden kohtaamista rajoituksista, muun muassa kansainvälisen humanitaarisen oikeuden rikkomisista ja pääsyn puutteesta. Neuvosto panee erittäin huolestuneena merkille, että suojelun rahoitus ei vastaa humanitaarisista kriiseistä kärsivien väestöryhmien suojelutarpeita.

A. YHTEINEN NÄKEMYS

3. Neuvosto korostaa, että yksilöiden turvallisuuden suojeleminen ja varmistaminen on valtioiden ensisijainen tehtävä ja vastuu. Vastuu siviilien suojelusta ulottuu aseellisissa konflikteissa kaikkiin konfliktin osapuoliin. Lisäksi kaikilla valtioilla on velvollisuus kunnioittaa kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja varmistaa sen noudattaminen kaikissa olosuhteissa. Valtioilla on oikeudellinen vastuu ylläpitää asiaankuuluvia kansainvälisen oikeuden, kuten ihmisoikeuksia koskevan kansainvälisen oikeuden ja kansainvälisen pakolaisoikeuden, elimiä, jotka suojelevat hätää kärsiviä henkilöitä.
4. Lisäksi neuvosto panee merkille EU:n aloitteet, joita on tehty ihmisten suojelemiseksi humanitaarisessa toiminnassa, mukaan lukien neuvoston päätelmät humanitaarisesta avusta ja kansainvälisestä humanitaarisesta oikeudesta (2019), naisista, rauhasta ja turvallisuudesta (2022) ja humanitaarisen avun ja kehitystoimien välisen käytännön yhteyden toteuttamisesta (2017) sekä EU:n suuntaviivat lapsista aseellisissa selkkauksissa ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden noudattamisen edistämisestä.

5. Neuvosto palauttaa mieleen YK:n humanitaaristen toimijoiden pysyvän yhteistyökomitean (IASC) johtajien vuonna 2013 antaman julkilausuman suojelun keskeisyydestä humanitaarisissa operaatioissa¹ ja korostaa sen merkitystä. Neuvosto palauttaa myös mieleen IASC:n vuonna 2016 julkaiseman asiakirjan suojelua koskevasta menettelytavasta humanitaarisessa toiminnassa ja vuonna 2022 suoritetun kyseisen suojelua koskevan IASC:n menettelytavan riippumattoman tarkastelun. Neuvosto tunnustaa YK:n erityisvirastojen ja kansainvälisten järjestöjen suojelutehtävän ja johtavan aseman sekä niistä johtuvan vastuun, samoin kuin sen, että on olemassa laaja joukko suojelutoimijoita, etenkin itse hätää kärsivät ihmiset, sekä näiden toimijoiden välisen koordinoinnin tärkeyden.
6. Neuvosto panee merkille IASC:n suojelun määritelmän² ja korostaa, että käsitteellistä selkeyttä tarvitaan lisää, kuten IASC:n suojelua koskevan menettelytavan uudelleentarkastelussa suositeltiin vuonna 2022. Neuvosto panee myös merkille Euroopan komission määritelmän³, jossa on selkeämpi yhteys humanitaarisiin kriiseihin: suojelulla pyritään puuttumaan humanitaaristen kriisien yhteydessä ihmisten, ryhmien ja yhteisöjen kokemaan väkivaltaan, pakottamiseen, tahalliseen riistoon ja hyväksikäyttöön humanisuuden, puolueettomuuden ja riippumattomuuden humanitaaristen periaatteiden mukaisesti ja kansainvälisen oikeuden, erityisesti ihmisoikeuksia koskevan kansainvälisen oikeuden, kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja kansainvälisen pakolaisoikeuden puitteissa. Tähän voidaan pyrkiä seuraavan kolmen erityistavoitteen kautta:
- Ehkäistä, vähentää, lieventää ja/tai lopettaa meneillään tai puhkeamaisillaan olevista tai uhkaavista humanitaarisista kriiseistä kärsivien henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen turvallisuuteen ja ihmisarvoon kohdistuvia uhkia;

¹ Kaikkien hätää kärsivien ja vaarassa olevien henkilöiden suojelun on oltava humanitaarisen päätöksenteon ja reagoinnin perustana, mukaan lukien toimet konfliktin osapuolina olevien valtioiden ja muiden kuin valtiollisten toimijoiden kanssa. Suojelun on oltava keskeistä valmiustoimissamme osana välittömiä ihmishenkiä pelastavia toimia, ja sitä on toteutettava humanitaaristen toimien koko keston ajan ja niiden jälkeen. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että heti kriisin alusta lähtien tunnistetaan, kuka on vaarassa, millä tavalla ja mistä syystä, ottaen myös huomioon näiden riskien taustalla olevat erityiset haavoittuvuudet.

² Kaikki toimet, joiden tavoitteena on yksilön oikeuksien täysimääräinen kunnioittaminen asiaa koskevan oikeuden (ihmisoikeuksia koskevan kansainvälisen oikeuden, kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja kansainvälisen pakolaisoikeuden) kirjaimen ja hengen mukaisesti.

³ DG ECHO, Thematic Policy Document n°8 - Humanitarian Protection: Improving protection outcomes to reduce risks for people in humanitarian crises (aihekohtainen toimintapolitiittinen asiakirja nro 8, Suojelutulosten parantaminen henkilöriskien vähentämiseksi humanitaarisissa kriiseissä), 2016, s. 6.

- Vähentää meneillään tai puhkeamaisillaan olevista tai uhkaavista humanitaarisista kriiseistä kärsivien henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen suojaan vaikuttavia haavoittuvuuksia ja parantaa kyseisten henkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen suojelevalmiuksia;
 - Vahvistaa kansainvälisen humanitaarisen avun järjestelmän valmiuksia parantaa toimiansa tehokkuutta, laatua ja vaikuttavuutta, jotta suojeluriskejä voidaan vähentää meneillään tai puhkeamaisillaan olevissa tai uhkaavissa humanitaarisissa kriiseissä.
7. Neuvosto toteaa, että monenlaista toimintaa voidaan pitää väestön suojeluna humanitaarisessa toiminnassa. Neuvosto panee merkille Punaisen Ristin kansainvälisen komitean (ICRC) kaikenlaisissa kriiseissä tarvittavaa suojelua koskevan menettelytavan erilaiset toisistaan riippuvaiset ja toisiaan vahvistavat toimintatasot, joita käytetään perustana suojelutoimien luokittelulle IASC:n vuonna 2016 hyväksytyssä suojelua koskevassa menettelytavassa:
- a) reagoititoimet: toimet, joita toteutetaan puhkeamassa olevan tai todetun suojelua koskevan ongelman (lähinnä rikkomusten) ratkaisemiseksi ja joiden tarkoituksena on estää tilanteen toistuminen, lopettaa se ja/tai lieventää sen välittömiä vaikutuksia;
 - b) korjaavat toimet: toimet, joita toteutetaan ihmisarvon palauttamiseksi ja riittävien elinolojen takaamiseksi ihmisten tultua kaltoin kohdelluiksi;
 - c) toimintaympäristöön kohdistuvat toimet: yritykset perustaa sosiaalinen, kulttuurinen, institutionaalinen ja oikeudellinen toimintaympäristö, jossa kunnioitetaan yksilönoikeuksia.
8. Neuvosto toteaa, että Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden pääasiallinen tuki suojelulle keskittyy tällä hetkellä korjaaviin toimiin, joilla pyritään palauttamaan ihmisarvo. Neuvosto korostaa, että on laajennettava ja tehostettava reagoititoimia, joilla pyritään vähentämään suojeluun kohdistuvia uhkia ja sen tarvetta humanitaarisissa yhteyksissä. Näiden riskien vähentäminen ei ole välttämätöntä ainoastaan inhimillisen kärsimyksen ehkäisemiseksi, vaan myös keino rajoittaa avun tarvetta ja siten tehostaa humanitaarista apua.

9. Neuvosto korostaa suojelun valtavirtaistamisen merkitystä. Neuvosto katsoo, että kaikkien humanitaaristen toimijoiden toteuttamien kaikenlaisten toimien olisi perustuttava tähän lähestymistapaan heidän alakohtaisesta asiantuntemuksestaan riippumatta; he voivat ja heidän pitäisi edistää apua tarvitsevien henkilöiden suojelua IASC:n vuonna 2016 hyväksymän suojelua koskevan menettelytavan mukaisesti. Neuvosto korostaa kaikkien toimijoiden vastuuta hyvästä laadusta, turvallisesta ohjelmasuunnittelusta ja seurannasta sekä humanitaaristen toimien suojaavien vaikutusten maksimoinnista. Vaikka suojelun valtavirtaistaminen on kaiken humanitaarisen avun perusta, etusijalle olisi asetettava myös kohdennetummat toimet suojelupalvelujen tarjoamiseksi niille, jotka ovat jo joutuneet väkivallan ja hyväksikäytön uhreiksi. Tällaisia toimia ovat muun muassa miinanraivaustoiminta, sukupuoleen perustuvan väkivallan ehkäiseminen ja torjunta, lasten suojelu, vammaisten henkilöiden suojelu ja/tai oikeusapu.
10. Neuvosto toteaa, että konfliktit ja luonnonkatastrofit vaikuttavat ihmisiin epätasa-arvoisesti ja asettavat heidät erilaisiin haavoittuviin tilanteisiin, joissa naiset ja tytöt kärsivät suhteettomasti sitkeästä sukupuolten epätasa-arvosta, jonka äärimmäisenä ilmentymänä on seksuaalinen ja sukupuoleen perustuva väkivalta. Yksilöt ovat haavoittuvampia tai voivat tulla siksi fyysisten, sosiaalisten, ympäristöön liittyvien, kulttuuristen ja poliittisten tekijöiden yhdistelmän vuoksi, eikä haavoittuvuus ole kiinteä luokka. Kaikki, joilla on samat ominaisuudet, eivät koe samantasoista haavoittuvuutta, ja haavoittuvuus voi olla myös aikasidonnaista. Jotta ketään ei jätetä ja vahingon välttämisen periaatteen mukaisesti kaiken toiminnan on oltava osallistavaa niin, että otetaan huomioon haavoittuvuuksien moninaiset ulottuvuudet ja sellaisten tekijöiden yhdistelmä, jotka voivat vaikuttaa yksilöiden, kuten pakolaisten, siirtymään joutuneiden henkilöiden, kansalaisuudettomien henkilöiden, lasten, vammaisten henkilöiden ja syrjäytymisvaarassa olevien henkilöiden, kuten hlbti-henkilöiden tai tiettyjen etnisten tai uskonnollisten ryhmien, ihmisarvoon, oikeuksiin ja turvallisuuteen.

11. Neuvosto korostaa, että suojeluun kohdistuvien riskien vähentämiseksi, haavoittuvuuksien käsittelemiseksi ja rauhaan sekä ihmisoikeuksiin perustuvien toimien edistämiseksi olisi vahvistettava kansainvälisten, kansallisten ja paikallisten humanitaaristen, kehitys- ja rauhantoimijoiden välistä konkreettista yhteistyötä, johdonmukaisuutta ja täydentävyyttä. Neuvosto kehottaa kehitys- ja rauhantoimijoita tarttumaan tilaisuuksiin tunnistaa humanitaariset toimijat ja tehdä heidän kanssaan yhteistyötä väestön suojeluun kohdistuvien riskien ja suojelutarpeiden taustasyihin puuttumiseksi varmistaen samalla sekä suojeluun liittyvän jatkuvan vastuuvellollisuuden että humanitaaristen periaatteiden, humanitaarisen toimintatilan ja vahingon välttämisen periaatteen noudattamisen.
12. Neuvosto kannustaa humanitaarisia toimijoita ottamaan mitä suurimmassa määrin huomioon vastuuvellollisuuden avun tarpeessa olevia väestöryhmiä kohtaan, muun muassa siksi, että mukaudutaan paremmin yhteisöjen omiin suojeluun kohdistuvia riskejä ja uhkia koskeviin käsityksiin, kuvauksiin, ilmauksiin ja niiden priorisointiin sekä käytetään niitä mahdollisimman hyvin suojeluohjelmien lähtökohtana.
13. Neuvosto toteaa, että ilmastonmuutos, muuttuvat geopolittiset realiteetit, konfliktit, kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkaukset ja humanitaarisen toimintaympäristön kaventuminen voivat lisätä suojeluun kohdistuvia riskejä ja vaikuttaa ihmisten turvallisuuteen, ihmisarvoon, oikeuksiin ja selviytymiskykyyn humanitaarisessa toiminnassa. Lisäksi olisi otettava huomioon digitaaliteknologioiden muodostamat haasteet ja tarjoamat mahdollisuudet. Sen vuoksi neuvosto kannustaa humanitaarista yhteisöä parantamaan ymmärrystään näistä muuttuvista realiteeteista ja investoimaan reagoiviin toimiin, joilla käsitellään ilmeneviä mahdollisuuksia ja niihin liittyviä riskejä voimassa olevien kansainvälisten suojelunormien mukaisesti.

B. TOIMET JA YHTEISET SITOUMUKSET

14. Neuvosto kehottaa komissiota, EUH:ta ja jäsenvaltioita
- a) edistämään johdonmukaista lähestymistapaa humanitaarisen suojelun määrittelyyn ja ymmärtämiseen edellä esitettyjen määritelmien, normien ja ohjeiden pohjalta.

- b) edistämään suojeluun perustuvan lähestymistavan valtavirtaistamista tukemalla humanitaarisia järjestöjä, jotta ne asettaisivat suojelun humanitaarisen toiminnan keskiöön ja jatkaisivat humanitaarisen toiminnan suuntaamista katastrofista kärsivien väestöjen suojeluun kohdistuvien riskien vähentämiseksi IASC:n menettelytavan uudelleentarkastelussa annettujen suositusten mukaisesti.
- c) kannustamaan IASC:n ja muiden toimijoiden johtajia pyrkimään vahvempaan, kollektiiviseen ja strategiseen johtajuuteen suojelukysymyksissä ja saattamaan heidät vastuuseen kollektiivisen suojelun tulosten saavuttamisesta nykyisten seuranta- ja vastuuvastuuvelvollisuusmekanismien ohjelmasuunnittelun, tukitoimien ja tarkistamisen avulla. Onnistumista olisi mitattava sen perusteella, miten asianomaisille väestöryhmille aiheutuvia riskejä on pystytty vähentämään ja ehkäisemään. Neuvosto kehottaa yhdenmukaistamaan toimintapolitiikkoja ja koordinoimaan paremmin suojelua koskevia toimintamalleja. Humanitaarisen järjestelmän korkeinta johtoa olisi kannustettava edistämään institutionaalista kulttuuria, jonka avulla järjestöt voivat täyttää suojelutuloksia koskevat sitoumuksensa esimerkiksi valmiuksien kehittämisen tai suojelun keskeisyyttä koskevien sisäisten politiikkojen avulla. Tältä osin neuvosto kehottaa panemaan mielekkäällä tavalla täytäntöön IASC:n suojelupolitiikan vuoden 2022 uudelleentarkastelun sekä yhdenmukaistamaan toimintapolitiikkoja ja parantamaan organisaatioiden välistä koordinointia.
- d) kannustamaan kaikkia humanitaarisia toimijoita investoimaan edelleen reagointitoimiin, joilla pyritään estämään ja keskeyttämään kaikki sellainen toiminta ja käyttäytyminen, joka uhkaa tietyn väestön turvallisuutta ja ihmisarvoa tai jonka kyseinen väestö kokee uhkaavan turvallisuuttaan ja ihmisarvoaan. Neuvosto korostaa voimakkaasti avunantajien ja jäsenvaltioiden roolia näiden investointien tukemisessa tukitoiminnan ja rahoituksen avulla.

15. Neuvosto

- a) kehottaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita lisäämään erityisesti sellaisiin suojelutoimiin kohdennettua rahoitusta, joilla riskeihin reagoidaan, niitä lievennetään ja vähennetään kontekstisidonnaisen suojelua koskevan analyysin perusteella. Lisäksi Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden, jotka osallistuvat humanitaaristen järjestöjen päätöksentekoeleimiin, olisi mahdollistettava keskustelut suojelutoimien priorisoinnista niiden keskeisessä ohjelmasuunnittelussa. Niiden olisi myös kannustettava sisällyttämään tällaiset toimet humanitaarisen avun kumppaneidensa humanitaarisen avun suunnitelmiin ja ohjelmiin.
- b) kannustaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita investoimaan reagoititoimiin, joilla pyritään ehkäisemään ja/tai keskeyttämään väkivallan kierre, kuten humanitaarinen diplomatia, suojelua koskevat neuvottelut, humanitaarinen välitystoiminta, varhaisvaroitusjärjestelmät, läsnäolosuojelu, siviili- ja sotilaallisten toimien koordinointi suojelua silmällä pitäen sekä evakuointi, ja tarvittaessa tukemaan niitä. Myös suojelutoimien seuranta- ja arviointivalmiuksia on lisättävä.
- c) toteaa, että tarvitaan investointeja humanitaaristen toimijoiden, mukaan lukien kansalliset ja kansainväliset humanitaariset työntekijät ja järjestöt sekä kriiseistä kärsivät yhteisöt, suojeluvalmiuksien kehittämiseksi ja lisäämiseksi erityisesti mitä tulee väkivallan kierteen ehkäisemiseen ja keskeyttämiseen. Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita kannustetaan esimerkiksi tukemaan i) maakohtaisia tai valtiotasoa alemman tason suojeluanalyysseja, ii) suojelutoimien suunnittelun arviointia kehittämällä suojeluindikaattoreita ja eriteltyjä tiedonkeruujärjestelmiä, iii) tutkimusta ja välineiden kehittämistä, mukaan lukien ennaltaehkäiseviin lähestymistapoihin ja valmiuksien kehittämiseen liittyvien välineiden ja ohjeiden kehittäminen, ja iv) koulutusta ja vertaistyöpajoja suojelun alaa koskevan ideoinnin ja innovoinnin edistämiseksi. Paikallisen tuen edistämistä koskeviin pyrkimyksiin olisi erityisesti liitettävä suojeluun liittyvien valmiuksien kehittäminen ja jakaminen. Tällaisten investointien seurantaan ja arviointiin kannustetaan, jotta niitä voidaan kehittää.

- d) pyytää Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita tukemaan suojeluun kohdistuvien riskien ja uhkien vähentämistä toteuttamalla proaktiivisesti sekä julkisia että taustatoimia. Niitä pyydetään myös antamaan poliittista tukea humanitaarisen avun koordinaattoreille, humanitaarisille maatiimeille ja muille humanitaarisen avun johtaville toimijoille, jotka osallistuvat suojeluun kohdistuvien riskien vähentämiseen, varmistaen samalla, että kaikissa toimissa noudatetaan humanitaarisia periaatteita ja vahingon välttämistä koskevaa lähestymistapaa.
- e) kannustaa humanitaarisia toimijoita mukauttamaan toimintansa paremmin yhteisöjen omiin näkemyksiin niiden suojeluun kohdistuvista riskeistä ja tavoista käsitellä näitä riskejä. Tämän olisi oltava suojelua koskevan ohjelmasuunnittelun perustana ja olisi tunnustettava, että yksilöt ja yhteisöt, joiden suojeluun kohdistuu riskejä ja uhkia, kehittävät itseään suojaavia selviytymismekanismeja ja -strategioita.

C. HUMANITAARINEN DIPLOMATIA SUOJELUN VÄLINEENÄ

16. Neuvosto kannustaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita lisäämään toimiaan humanitaarisen diplomatian alalla eli käyttämään poliittisia ja diplomaattisia välineitä kansainvälisen humanitaarisen oikeuden kunnioittamisen ja täytäntöönpanon edistämiseksi, humanitaarisen avun antamisen helpottamiseksi ja tietoisuuden lisäämiseksi kriisien koettelemien väestöryhmien tarpeista ja yleisestä humanitaarisesta toimintaohjelmasta. Se toteaa kuitenkin samalla, että valtioilla sekä kansainvälisillä ja alueellisilla järjestöillä voi olla erityinen rooli väestön suojelun onnistumisessa humanitaarisessa toiminnassa ja sen varmistamisessa, että kaikissa toimissa noudatetaan humanitaarisia periaatteita ja vahingon välttämisen lähestymistapaa. Lisäksi neuvosto kehottaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita tukemaan ja edistämään aloitteita humanitaarisen diplomatian kehittämiseksi ja vahvistamiseksi.

17. Humanitaarisen diplomatian välineisiin kuuluvat muun muassa i) vuoropuhelun edistäminen kansallisten viranomaisten ja valtiosta riippumattomien toimijoiden kanssa, jotta luonnonkatastrofeista tai aseellisista konflikteista kärsivien ihmisten luokse saataisiin tarkoituksenmukaista ja laadukasta humanitaarista apua, ii) koordinointi asiaankuuluvien YK:n järjestöjen, ICRC:n, muiden kansainvälisten järjestöjen ja asiaankuuluvien kumppaneina olevien kansalaisjärjestöjen kanssa humanitaarisen avun antamisen, avun perillepääsyn ja väestön suojelun helpottamiseksi ja vastuuvellisuuden varmistamiseksi tapauksissa, joissa on rikottu kansainvälistä humanitaarista oikeutta, iii) järjestelmällinen humanitaarisiin lähtökohtiin perustuva vaikuttaminen kolmansia osapuolia edustavien hallitusten kanssa käytävään poliittiseen vuoropuheluun sekä koordinointi samanmielisten kumppaneiden kanssa, iv) tiiviimpi osallistuminen Yhdistyneiden kansakuntien ja muiden kansainvälisten järjestöjen päätöksentekoeleimiin sen varmistamiseksi, että kaikki osapuolet pyrkivät aktiivisesti suojelemaan siviiliväestöä humanitaarisissa tilanteissa ja ottavat suojelutarpeet huomioon mahdollisimman korkealla tasolla, v) sellainen valmiuksien kehittäminen ja koulutustoiminta, jossa keskitytään haavoittuvassa asemassa olevien henkilöiden suojeluun humanitaarisessa toiminnassa, sekä vi) yhteistyö kansalaisjärjestöjen kanssa suojelun asettamiseksi humanitaarisen asialistan kärkeen. Neuvosto korostaa, että humanitaarisen diplomatian välineitä olisi käytettävä niin, että niillä on myönteinen vaikutus humanitaariseen toimintatilaan, kaikkien osapuolten käsityksiin humanitaarisista toimijoista ja heidän suojelevalmiuksistaan; tähän sisältyy humanitaaristen poikkeusten varmistaminen pakotejärjestelmissä.
18. Neuvosto kehottaa Euroopan unionia ja jäsenvaltioita vaihtamaan säännöllisesti näkemyksiä suojeluun liittyvästä merkityksellisestä kehityksestä ja olemaan suoraan yhteydessä alan vakiintuneisiin toimijoihin, olivatpa ne sitten kansainvälisiä, kansallisia tai paikallisia. Neuvosto korostaa, että on tärkeää tehostaa toimia tehokkaan suojelun edistämiseksi humanitaarisessa toiminnassa, ja sopii keskustelewansa siitä säännöllisesti asiaankuuluvissa neuvoston työryhmissä, Euroopan humanitaarisen avun foorumissa, asiaankuuluvissa verkostoissa ja paikallistasolla, jotta suojelu pysyisi humanitaarisen asialistan kärjessä. Neuvosto kehottaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita Team Europe -lähestymistavan pohjalta jatkamaan ponnistelujaan humanitaarisessa toiminnassa avun tarpeessa olevien ihmisten suojelemiseksi tehtyjen EU:n aloitteiden täytäntöönpanemiseksi. Neuvosto kannustaa komissiota, jäsenvaltioita ja niiden edustustoja entistä tiiviimpään koordinointiin ja yhteistyöhön EU:n toimien ja tuen vaikutuksen maksimoimiseksi. Neuvosto seuraa säännöllisesti suojelun toteutumista humanitaarisessa toiminnassa.